

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	7Cdo/4/2024
Identifikačné číslo spisu:	2617206955
Dátum vydania rozhodnutia:	03.02.2025
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Brňák
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2025:2617206955.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne Q. Q., narodenej XX. V. XXXX, T., X. XXX/X, zastúpenej Advokátskou kanceláriou Kurucová, s.r.o., Senica, Hurbanova 486/2, IČO: 36271268, v mene ktorej koná advokátka a konateľka Jana Kurucová, proti žalovaným 1/ P. E., V.X. Z. XXXX, Y. Y. XX a 2/ R. E., narodenému XX. Z. XXXX, Y. Y. XX, zastúpeným advokátom JUDr. Martinom Rítoľským, Malacky, Jána Kollára 375/17, o zaplatenie 1.970 eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Senica pod sp. zn. 5C/63/2017, o dovolaní žalovaných proti rozsudku Krajského súdu v Trnave z 23. novembra 2022 sp. zn. 24Co/22/2022, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalobkyňa má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Senica (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „prvoinštančný súd“) rozsudkom z 22. septembra 2021 č. k. 5C/63/2017-301 žalovaným 1/ a 2/ (ďalej spolu aj „žalovaní“) uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni spoločne a nerozdielne sumu 1.248,46 eura s bližšie určeným príslušenstvom (výrok I.), konanie vo zvyšku zastavil (výrok II.) a žalovaným uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni spoločne a nerozdielne náhradu trov konania v rozsahu 26,74 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením (výrok III.).

1.1. Vecne argumentoval tým, že žalobkyňa v spore jednoznačne preukázala, že je vlastníčkou bližšie označených nehnuteľností, ktoré v prevažnom rozsahu užívajú žalovaní bez toho, aby jej platili nájom. V predchádzajúcom súdnom konaní v podobných skutkových i právnych súvislostiach boli žalovaní rovnakým titulom za skoršie obdobie do konca roku 2015 právoplatne zaviazaní uhradiť žalobkyni 5.028,50 eura. Žalobkyňa počas konania vzala žalobu čiastočne späť, a to v časti týkajúcej sa zaplatenia sumy 721,82 eura, pretože nebola v spore schopná preukázať, že žalovaní užívajú aj parcelu č. XXX - zastavané plochy a nádvoria vo výmere 374 m², a preto súd konanie v tejto časti zastavil.

1.2. Žalovaní nepopierali užívanie rodinného domu, ale popierali užívanie celej parcely, na ktorej je dom a drevená šopa postavený. Žalovaná 1/ vo svojej výpovedi najskôr potvrdila, že predmetnú parcelu (č. XXX/X) užíva celú, neskôr svoju výpoveď opravila tak, že z tejto parcely užíva len plochu 181,5 m². Potvrdila, že v drevenej šope, ktorá sa nachádza vzadu za domom mala v období od 08. 12. 2015 do 08. 12. 2017 uskladnené drevo, a to na ploche asi 3 m². Taktiež výsluchom svedkyne Q. E., dcéry žalovanej 1/, mal súd preukázané, že rodinný dom a parcelu, na ktorej je tento dom postavený užívali žalovaní. Čo sa týka pozemku označenej parcely - zastavané plochy a nádvoria, už z označenia a samotnej povahy tohto pozemku vyplýva, že jeho užívanie priamo súvisí s užívaním samotnej stavby na ňom postavenej, v tomto prípade rodinného domu, a keďže žalovaní v období od 08. 12. 2015 do 08. 12. 2017 rodinný dom preukázateľne užívali a aj naďalej užívali (v spore preukázané zhodnými tvrdeniami strán), mal súd za to, že žalovanými sú užívané aj zastavané plochy a nádvoria. Žalovaná 1/ mala pôvodne právo bývania v predmetnom dome odvodené z titulu existencie jej manželského vzťahu s bratom žalobkyne B. E., pôvodným vlastníkom domu. Toto jej právo rozvodom zaniklo, i keď povinnosť vypratať nehnuteľnosť uložená jej právoplatným rozhodnutím tunajšieho súdu je viazaná na zabezpečenie bytovej náhrady zo strany žalobkyne. Treba však zdôrazniť, že aj keď žalovaná 1/ nemá povinnosť nehnuteľnosti vypratať až do zabezpečenia bytovej náhrady zo strany žalobkyne, to ale neznamená, že by mala do tej doby voči žalobkyni právo na bezplatné poskytovanie bývania. Žalovaní užívali nehnuteľnosti bez právneho dôvodu a bezodplatne. Uvedené bezodplatné užívanie nehnuteľností vykazuje znaky bezdôvodného obohatenia.

1.3. Ďalej prvostupňový súd uviedol, že výšku majetkového prospechu žalovaných vyjadruje peňažná čiastka, ktorú by obvykle bolo nevyhnutné vynaložiť v danom mieste a čase za porovnateľné užívanie nehnuteľností (3Cdo/252/2007), a preto súd uložil žalovaným povinnosť vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie, teda zaplatiť žalobkyni spoločne a nerozdielne sumu 1.248,46 eura, pričom výška tejto sumy, resp. spôsob jej výpočtu bol určený v Znaleckom posudku č. XX/XXXX zo XX.XX.XXXX vypracovaným znalcom Ing. Y. Y..

1.4. Žalobkyňa oprávnené žiadala aj úroky z omeškania, a preto uložil žalovaným povinnosť zaplatiť žalobkyni spoločne a nerozdielne v súlade s ustanovením § 517 ods. 2 OZ s poukazom na ustanovenie § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. aj úroky z omeškania. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP.

2. Krajský súd v Trnave (ďalej len „odvolací súd“) na odvolanie žalovaných rozsudkom z 23. novembra 2022 sp. zn. 24Co/22/2022 potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom vyhovujúcom výroku I. a vo výroku III. o náhrade trov konania a žalobkyni priznal voči žalovaným nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

2.1. Preskúmaním veci odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie týkajúce sa žalovanými v odvolaní namietaných skutočností je vyčerpávajúce, správne skutkovo a právne zdôvodnené a zodpovedá všetkým požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia. Zároveň odkázal na správne a presvedčivé odôvodnenie písomného vyhotovenia preskúmaného rozsudku (§ 387 ods. 1 a 2 CSP).

2.2. Pokiaľ žalovaní v odvolaní uvádzali, že žalobkyňa nepreukázala rozsah užívania nehnuteľností žalovanými v rozhodnom období, pričom tvrdili, že užívali rodinný dom, ktorého výmera sa nerovná výmere parcely č. XXX/X, odvolací súd uviedol, že s uvedenou námietkou sa vysporiadal súd prvej inštancie v bode 29. odôvodnenia napadnutého rozsudku, pričom prvostupňový súd poukázal na označenie povahy pozemku ako zastavané plochy a nádvoria a jeho užívanie priamo súvisí s užívaním stavby rodinného domu na ňom postaveného. Odvolací súd sa s uvedenou argumentáciou súdu prvej inštancie stotožňuje. Podľa názoru odvolacieho súdu ide o pozemok na ktorom je umiestnený rodinný dom s. č. XX, spôsob využitia pozemku, tak ako zapísaný v katastri nehnuteľností, je pozemok, na ktorom je dvor, ktorý nepochybne bezprostredne súvisí s užívaním rodinného domu.

2.3. Odvolatelia ďalej dôvodili, že znalecký posudok Ing. Y. z roku 2012, nie je dôkazom o cenách v rokoch 2015-2017, je teda neaktuálny. Podľa názoru odvolacieho súdu z obsahu spisu nevyplýva, že žalovaní v priebehu konania na súde prvej inštancie nesúhlasili so znaleckým posudkom z uvedených dôvodov. Odvolací súd sa preto zhodol s názorom súdu prvej inštancie, že prisúdená výška bezdôvodného obohatenia vychádza zo znaleckého posudku Ing. Y. a žalovaní znalecký posudok relevantným spôsobom nespochybnili. Podľa názoru odvolacieho súdu žalobkyňa uniesla dôkazné

bremeno a preukázala výšku bezdôvodného obohatenia tým spôsobom, že predložila znalecký posudok Ing. Y., pričom žalovaní nenavrhli žiadne dokazovanie na otázku výšky uplatneného nároku, ktoré by bolo spôsobilé spochybniť správnosť záverov znaleckého posudku. Odvolací súd sa rovnako stotožnil so závermi súdu prvej inštancie, ktorý správne zohľadnil, že aj v prípade, keď žalovaná 1/ nemá povinnosť nehnuteľnosť vypratať až do zabezpečenia bytovej náhrady žalobkyňou, to neznamená, že by žalovaná 1/ mala právo na poskytovanie bývania bezplatne. Je nepochybné, že žalovaný 2/ nepreukázal žiaden právny titul oprávňujúci bývanie v predmetných nehnuteľnostiach.

2.4. V neposlednom rade uviedol, že pokiaľ žalovaní tvrdili, že uplatnený nárok je v rozpore s dobrými mravmi z dôvodu, že žalovaná 1/ počas manželstva s bratom žalobkyne investovala spoločné prostriedky do opravy rodinného domu a závery súdu prvej inštancie o tejto otázke sú pre žalovanú 1/ príliš tvrdé, závery súdu prvej inštancie uvedené v bode 32. odôvodnenia boli správne, keďže argumentácia žalovaných nesúvisí s predmetným konaním. Odvolací súd nezistil žiaden rozpor uplatňovaného nároku žalobkyne s dobrými mravmi, ani nemorálnosť konania žalobkyne. Pokiaľ odvolatelia v odvolaní uviedli skutočnosti týkajúce sa veci sp. zn. 9C/55/2021, 7C/136/2006, odvolací súd sa nimi nezaoberal, nakoľko ide o konania, ktoré sú právoplatne skončené.

2.5. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ustanovenia § 262 ods. 1 v spojení s ustanovením § 396 ods. 1 CSP, pričom v odvolacom konaní úspešnej žalobkyňi priznal v zmysle ustanovenia § 255 ods. 1 CSP nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu voči neúspešným žalovaným.

3. Proti rozsudku odvolacieho súdu podali žalovaní dovolanie podľa § 420 písm. f) CSP. Navrhli odložiť vykonateľnosť napadnutého odvolacieho rozhodnutia, nakoľko žalovaná 1/ žije na hranici chudoby a existuje dôvodný predpoklad, že napadnuté odvolacie rozhodnutie bude dovolacím súdom zrušené. Ďalej navrhli zrušiť napadnuté odvolacie rozhodnutie a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie alternatívne zmeniť napadnuté odvolacie rozhodnutie tak, že dovolací súd žalobu zamietne a žalovaným prizná trovy konania. V súvislosti s dovolaním podľa § 420 písm. f) CSP v namietali, že žalobkyňa neunesla dôkazné bremeno a nepreukázala v konaní, že žalovaní užívali parcelu č. XXX/X v celom rozsahu. Rovnako tak nepreukázala dôvodnosť výšky priznanej sumy. Preto odvolací súd porušil ich právo na spravodlivý proces, keď v odôvodnení napadnutého rozsudku neposkytol žalovaným relevantnú odpoveď na uvedené výhrady.

4. Žalobkyňa vo vyjadrení k dovolaniu navrhla dovolanie odmietnuť a priznať jej dovolacie trovy. Uviedla, že žalovaná 1/ spočiatku sama tvrdila, že predmetnú parcelu užíva celú, až neskôr toto svoje tvrdenie zmenila. Podstatným je, že celú parcelu užívala v sporných rokoch 2015 až 2017 a je irelevantné, že túto parcelu v súčasnosti neužívajú celú. Pokiaľ išlo o výšku bezdôvodného obohatenia, túto preukázala spomínaným znaleckým posudkom, pričom žalovaní tento znalecký posudok „nespochybnil, ani nenavrhli nový ... a ani iný ... na ocenenie bezdôvodného obohatenia“.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie treba ako neprípustné odmietnuť. Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 CSP) dovolací súd uvádza nasledovné:

6. Najvyšší súd, vychádzajúc zo žalovanými uvádzanej argumentácie (bod 3), nezistil splnenie predpokladov pre odloženie vykonateľnosti napadnutého odvolacieho rozhodnutia v zmysle § 444 ods. 1 CSP; v súlade s ustálenou praxou tohto súdu o tom nevydal samostatné rozhodnutie (toto sa vydáva iba v prípade vyhovenia návrhu, pozn.).

7. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú uvedené v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

8. V preskúmvanej veci dovolatelia odôvodňovali podané dovolanie podľa § 420 písm. f) CSP tým, že

žalobkyňa neunesla dôkazné bremeno a nepreukázala v konaní, že žalovaní užívali parcelu č. XXX/X v celom rozsahu. Rovnako tak nepreukázala dôvodnosť výšky priznanej sumy (bod 3). Preto odvolací súd porušil ich právo na spravodlivý proces, keď v odôvodnení napadnutého rozsudku neposkytol žalovaným relevantnú odpoveď na uvedené výhrady.

9. V zmysle § 420 písm. f) CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

9.1. Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

10. Hlavnými znakmi, ktoré charakterizujú procesnú vadu uvedenú v § 420 písm. f) CSP, sú a/ zásah súdu do práva na spravodlivý proces a b/ nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci procesnej strane, aby svojou procesnou aktivitou uskutočňovala jej patriace procesné oprávnenia, a to v takej miere (intenzite), v dôsledku ktorej došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom; integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce súdne konanie. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle citovaného ustanovenia treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca a ktoré (porušenie) tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie vecí za prítomnosti strany sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonávaným dôkazom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a na rozhodnutie o riadne uplatnenom nároku spojené so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutia spravodlivosti).

10.1. Z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 420 písm. f) CSP nie je významný subjektívny názor dovolateľa tvrdiaceho, že sa súd dopustil vady zmätočnosti v zmysle tohto ustanovenia; rozhodujúce je výlučne zistenie (záver) dovolacieho súdu, že k tejto procesnej vade skutočne došlo (1Cdo/42/2017, 2Cdo/20/2017, 3Cdo/41/2017, 4Cdo/131/2017, 7Cdo/113/2017, 8Cdo/73/2017). Dovolací súd preto skúmal opodstatnenosť argumentácie žalovaných, že v konaní došlo k nimi tvrdeným vadám zmätočnosti.

11. Dovolací súd predovšetkým pripomína, že dovolanie nepredstavuje opravný prostriedok, ktorý by mal slúžiť na odstránenie nedostatkov pri ustálení skutkového stavu veci. Dovolací súd nemôže v dovolacom konaní formulovať nové skutkové závery a rovnako nie je oprávnený preskúmať správnosť a úplnosť skutkových zistení už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený prehodnocovať vykonané dôkazy, pretože (na rozdiel od súdu prvej inštancie a odvolacieho súdu) v dovolacom konaní v zásade nemá možnosť vykonávať dokazovanie. Dovoláním sa preto nemožno úspešne domáhať revízie skutkových zistení urobených odvolacím súdom, ani prieskumu nim vykonaného dokazovania. Inými slovami, na hodnotenie skutkových okolností a zisťovanie skutkového stavu sú povolané súdy prvej a druhej inštancie ako skutkové súdy, a nie dovolací súd, ktorý je v zmysle § 442 CSP viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil odvolací súd, a jeho prieskum skutkových zistení nespočíva v prehodnocovaní skutkového stavu, ale len v kontrole postupu súdu pri procese jeho zisťovania (porov. I. ÚS 6/2018). V rámci tejto kontroly má síce dovolací súd možnosť vyhodnotiť a posúdiť, či konanie nie je postihnuté rôznymi závažnými deficitmi v dokazovaní (tzv. opomenutý dôkaz, deformovaný dôkaz, porušenie zásady voľného hodnotenia dôkazov a pod.) a či konajúcimi súdmi prijaté závery nie sú svojvoľné, neudržateľné alebo prijaté v zrejmom omyle, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces, čím by mohlo dôjsť k vade zmätočnosti v zmysle § 420 písm. f) CSP, avšak dovolací súd uvádza, že tieto vady v prejednávanej veci nezistil.

12. K tvrdeniu dovolateľov, že odvolací súd sa nevysporiadal s ich podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní dovolací súd uvádza, že odvolací súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia dostatočným spôsobom vyjadril ku všetkým ich relevantným výhradám, ktoré boli v rozsahu nastolenom žalovanými v podanom dovolaní právne významné k jeho nosným dôvodom. Dovolaním napádaný rozsudok uvádza skutkový stav, ktorý považoval odvolací súd za rozhodujúci, obsah odvolania ako aj vyjadrenie protistrany i právne predpisy, z ktorých vyvodil svoje právne názory vysvetlené v odôvodnení. Rovnako sa odvolací súd v bodoch 17 a 18 vysporiadal s námietkou žalovaných, že žalobkyňa neuniesla dôkazné bremeno a nepreukázala v konaní, že žalovaní užívali parcelu č. XXX/X v celom rozsahu (pozri aj bod 29 odôvodnenia prvostupňového rozsudku), ako aj k skorším znaleckým posudkom vypočítanej výške priznanej sumy. V tejto súvislosti nižšie súdy vychádzali z už skoršieho právoplatného rozsudku prvostupňového súdu v spojení s odvolacím a dovolacím rozhodnutím (9C/55/2011, 10Co/49/2018 a 3Cdo/33/2020), v ktorom v podobných skutkových i právnych súvislostiach boli žalovaní rovnakým titulom za skoršie obdobie do konca roku 2015 právoplatne zaviazaní uhradiť žalobkyni 5.028,50 eura. Vo vzťahu k žalovanými v odvolaní rozporovanej výške priznanej sumy na základe predchádzajúceho znaleckého posudku odvolací súd poukázal na skutočnosť, že žalovaní uvedený znalecký posudok relevantným spôsobom v konaní nespochybnili, žalovaní v tomto ohľade ani nenavrhli žiadne dokazovanie. Uvedené podľa názoru dovolacieho súdu vyplýva aj z pojednávania prvostupňového súdu z 22. septembra 2021 (č. l. 296 spisu), na ktorom bol vyhlásený prvostupňový rozsudok, keď po oboznámení (aj) znaleckého posudku prvostupňovým súdom, žalovaní nemali k nemu žiadne pripomienky a výslovne uviedli, že žiadne ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania nemajú, uvedená výhrada nezaznela ani zo záverečného vyjadrenia žalovanej strany pred následne vyhláseným skončením dokazovania zo strany prvostupňového súdu. Odvolacím súdom vyslovené závery tak nemožno považovať za svojvoľné, či celkom zjavne neodôvodnené. Treba mať na pamäti, že konanie pred súdom prvej inštancie a pred odvolacím súdom tvorí jeden celok a určujúca späťosť rozsudku dovolacieho súdu s potvrdzovaným rozsudkom vytvára ich organickú (kompletizujúcu) jednotu. V prípade ak odvolací súd v plnom rozsahu odkáže na dôvody rozhodnutia súdu prvej inštancie, stačí, ak v odôvodnení rozsudku iba poukáže na relevantné skutkové zistenia a stručne zhrnie právne posúdenie veci; rozhodnutie dovolacieho súdu v sebe tak zahŕňa po obsahovej stránke aj odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie. Dovolateľa preto nedôvodne argumentovali, že nedal relevantnú odpoveď na ich odvolacie výhrady. Za vadu konania v zmysle § 420 písm. f) CSP v žiadnom prípade nemožno považovať to, že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv sporovej strany, ale len to, že ho neodôvodnil objektívne uspokojivým spôsobom.

13. Pre úplnosť dovolací súd poznamenáva, že pri posudzovaní splnenia požiadaviek na riadne odôvodnenie rozhodnutia z hľadiska namietanej zmätočnosťnej vady v zmysle § 420 písm. f) CSP, správnosť právnych záverov, ku ktorým odvolací súd dospel, nie je relevantná, lebo prípadné nesprávne právne posúdenie prípustnosť dovolania podľa ustanovenia § 420 písm. f) CSP v zásade nezakladá. Dovolací súd v tejto súvislosti poznamenáva, že dovolanie pre nesprávne právne posúdenie veci (§ 421 ods. 1 CSP) v okolnostiach danej veci ani neprichádzalo do úvahy, keďže by bolo ex lége neprípustné (§ 422 ods. 1 písm. a) CSP). V neposlednom rade dovolací súd opakovane uvádza, že pokiaľ žalovaní podaným dovolaním brojili proti skutkovému stavu zistenému nižšími súdmi, ani namietaná okolnosť nedostatočne zisteného skutkového stavu v zásade nezakladá vadu konania podľa § 420 písm. f) CSP. Navyše je dovolací súd viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil odvolací súd (§ 442 CSP). Do obsahu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky v zásade nepatrí ani právo procesnej strany vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (porovnaj I. ÚS 97/97).

14. Najvyšší súd preto odmietol ako neprípustné dovolanie žalovaných podľa § 447 písm. c) CSP.

15. Najvyšší súd rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania o dovolaní neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

16. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.